

HODNOCENÍ CÍLŮ PRVNÍHO POŘADÍ PŘI PLÁNOVÁNÍ BOJOVÉ ČINNOSTI VOJSKA PVOS

Podle západních vojenských teoretiků by jedním ze základních rysů možného ozbrojeného konfliktu, především za použití konvenčních zbraní, byla úporná palebná srážení vedená formou hromadných úderů taktického letectva, řízených střel a dělostřelectva, za hromadného použití prostředků REB. Cílem této činnosti má být získání palebné převahy jako rozhodujícího takticko-operačního prvku ke splnění hlavních úkolů operací.

Na základě tohoto předpokladu velení ozbrojených sil Severoatlantického paktu při teoretickém rozpracování zásad vedení operací a bojů klade značný důraz na efektivní využití nejmodernějších palebných systémů.

K realizaci tohoto úkolu byla velením paktu přijata řada opatření, která směřují ke zvýšení:

- palebné síly pozemních vojsk a vojenského letectva,
- možnosti průzkumu vzdušných i pozemních cílů, zejména schopností v reálném čase zabezpečit pro palebné prostředky požadovanou průzkumovou informaci,
- účinnosti prostředků REB pozemních vojsk i letectva s důrazem na aktivní radioelektronická protipatření.

Plnění těchto úkolů se v praxi odráží vývojem a zaváděním nových zbraňových

systémů (jak průzkumných, tak i palebných) s vysokou přesností navedení a víceúčelových pozemních i leteckých systémů REB.

Zavádění nových prostředků ničení ovlivňuje i zásady velení a řízení vojsk a plánování operací. Např. takticko-operační principy „kombinovaného vzdušného a pozemního boje (Air Land Battle) a „úderů ze vzdálených přístupů“ (Stand Off) mají vyjádřit novou kvalitu bojových možností pozemních vojsk i vojenského letectva států NATO.

Vzhledem k tomuto vývoji bojových možností ozbrojených sil paktu, zejména americké armády, který se výrazně vyznačuje růstem především kvalitativních faktorů, je možné učinit tyto závěry:

- hromadné použití prostředků ničení formou palebných a vzdušných úderů a jejich schopnost manévru by vytvářely velké množství cílů, jejichž ničení v průběhu odražení hromadných úderů přesahuje možnosti našich vojsk,
- na druhé straně efektivní využití palebné síly pozemních vojsk i vojenského letectva států NATO by bylo ve značné míře závislé na systému řízení, velení a bojového zabezpečení, především průzkumu.

Je tedy zřejmé, že rostoucí palebnou a

údernou sílu vojsk států NATO je možné podstatně snížit výběrovými údery a ničícím rozhodujícími cíli, jejichž činnost by v zásadní míře ovlivnila použití palebných prostředků. Rovněž je nutné uvažovat o ničení palebných prostředků s rozhodující ničivou silou, a to především jaderných. Tyto požadavky v obecné rovině definují cíle prvního pořadí jako systémy a prostředky nepřítel, které v rozhodující míře ovlivňují palebnou a údernou sílu vojsk. Mezi tyto systémy a prostředky řadíme:

- systémy velení, řízení a spojení,
- výsoce přesné zbraňové systémy se značnou ničivou silou,
- prostředky jaderného napadení,
- automatizované průzkumné a palebné systémy,
- systémy vedení radioelektronického boje.

Mnohé prameny uvádějí, že v pásmu proti ČSSR by bylo asi 400 důležitých objektů, z nichž lze předpokládat 80 až 100 objektů, které představují cíle prvního pořadí.

Zkušenosti z plánování operací na stupni frontu v součinnosti s vojskem PVOS potvrzují, že ne všechny objekty, které řadíme k důležitým objektům a cílům prvního pořadí, mají stejnou prioritu z hlediska bojové činnosti vojsk frontu a vojska PVOS.

Cíle prvního pořadí, které je vhodné ničit prostředky frontu

Jde o objekty systému řízení, velení a navedení taktického letectva, řízených středů s plochou dráhou letu, průzkumných a palebných systémů, které jsou zabudovány v pozemních mobilních, nebo stacionárních zařízeních. Dále to budou pozemní prostředky REB a systém jejich řízení. Uvedené cíle uvádí **tabulka 1**. Řadíme mezi ně:

— **Systém řízení taktického letectva (TL), 485L**, jeho část, především podsystém řízení a uvědomování, který je realizován středisky a stanovišti řízení a uvědomování (CRC, CRP) a zejména spojeneckým střediskem řízení TL (ATOC). V pásmu proti ČSSR jde o 6 až 7 objektů, které jsou rozmístěny do hloubky 100 až 150 kilometrů od linie dotyku.

Z hlediska vojska PVOS patří mezi cíle prvního pořadí v systému řízení TL především **Středisko řízení TL na středoevropském válečném (TACC)** a **Bojové operační středisko TL (ACOC)**. Tyto objekty jsou součástí velitelských stanovišť velitele TL na středoevropském válečném a velitele STLV a v rozhodující míře by svou činností ovliv-

Vzhledem k tomu, že jde o složitý problém, na který jsou různé názory, budu řešit otázkou cílů prvního pořadí z hlediska vedení bojové činnosti vojska PVOS v rámci protivzdušných a vzdušných operací, a tím analyzovat hlavní objekty vzdušného nepřítel, které ovlivňují uskutečnění jeho vzdušných útočných operací.

Aplikujeme-li obecnou definici na podmínky bojové činnosti vojska PVOS, pak základním limitujícím faktorem pro cíle prvního pořadí bude snížení bojových možností taktického letectva s důrazem na jeho hromadnou činnost.

Z hlediska vojska PVOS lze cíle prvního pořadí rozdělit na:

1. Cíle, které svým charakterem činnosti a rozmístěním je výhodné ničit prostředky velitele frontu (včetně frontového letectva).

2. Cíle, které svým charakterem činnosti je vhodné ničit prostředky velitele vojska PVOS.

Je ovšem nutné zdůraznit, že ničení většiny cílů první i druhé skupiny nebude výlučně záležitostí pouze frontu nebo vojska PVOS. Vždy musí existovat úzká součinnost a rozdělení úsilí s cílem co nejefektivnějšího použití vlastních prostředků ke splnění úkolu i k podpoře a splnění úkolů součinnosti.

nily plánování a řízení vzdušných operací TL na válečném, jeho součinnost s pozemními vojsky, včetně integrace průzkumných a palebných systémů. Jsou však umístěny v hloubce 300 až 400 km od linie dotyku, mimo dosah prostředků frontu. Průzkum objektů řízení a navedení TL musí zabezpečit zpravodajské orgány frontu a frontového letectva rádiovými, radiotechnickými a vzdušným fotografickým průzkumem.

— **Pozemní střediska řízení průzkumných a palebných systémů**. V dosahu frontových prostředků by se nacházelo **středisko řízení systému CSWS (GTACS)** v hloubce asi 100 km a 4 až 6 **objektů radionavigačního zabezpečení systému PLSS**, rovněž v hloubce asi 100 až 150 km. Zjištění a sledování těchto objektů lze uskutečnit rovněž prostředky frontu a frontového letectva, rádiovým, radiotechnickým, vzdušným fotografickým a vojskovým hloubkovým průzkumem.

— **Radionavigační systém TACAN (Vor-TAC)**. V dosahu prostředků frontu by se po uskutečnění manévru nacházelo

Tabulka 1

Název	Objekty	Počet	Rozmístění od linie dotyku (km).	Možnosti průzkumu	Ničení
Systém řízení TL (část)	středisko řízení TL – ATOC středisko řízení a uvědomování – CRC stanoviště řízení a uvědomování – CRP	1 2–3 do 3	do 150 do 150 do 100	rádiový, radiotechnický, vzdušný, topografický a vojskový průzkum	RVD, frontové letectvo, REB, 20 až 22 letounů, 8 až 12 raket
Pozemní střediska pz a palebných systémů	středisko řízení CSWS – GTACS radionavigační prostředky PLSS	1 4–6	do 150 do 150	rádiový, vzdušný fotografický a vojskový průzkum	RVD, frontové letectvo, REB, 2 až 3 RS, 16 až 18 letounů
RNS TACAN	majáky TACAN (VORTAC)	do 6	do 50	vzdušný fotografický a vojsko- vý průzkum	RVD, frontové letectvo, do 3 baterií, do 6 letounů
Letiště letounů NJZ a REB	letiště letounů NJZ – 34.sbolp, 4.sbolp letiště letounů REB – 3/32. sbolk	3–4 1–2	200–300	rádiový, vzdušný fotografický, hloubkový vojskový průzkum	RVD, frontové letectvo, do 6 RS, do 60 letounů
Jednotky RS PE-1A	letky RS Pershing-1A, 1. křs letky RS PDL, 38. křs	4 2–3	80–160 do 150	vzdušný fotografický, hloubkový vojskový průzkum	RVD, frontové letectvo do 12 RS, 16 až 24 letounů
Jednotky REB TL a pozemních vojsk	r.REB, 207.br VZ REB, 200.spoj REB, r.220.spoj REB, 4.6.spoj REB, sektory E, F 72.spoj REB, 6913.lt REB, 37/351.lt REB	9–10 objektů rotního typu	5–30	rádiový a radiotechnický, vzdušný fotografický a vojskový průzkum	RVD, frontové letectvo, vojskové letectvo, do 6 dělo- střeleckých baterií nebo 12 bojových vrtulníků, do 9 RS a 15 letounů

V uvedeném počtu prostředků k ničení cílů prvního pořadí nejsou zahrnuty prostředky potřebné k prolomení PVO

do 6 stanovišť majáků, s výjimkou majáků na letištích (tyto uvažovat jako součást objektu letiště). Hloubka jejich umístění by byla do 50 km od linie dotyku. Zjištění a sledování je možné uskutečnit vzdušným fotografickým a vojskovým průzkumem.

— **Letiště letounů—nosičů jaderných zbraní (NJZ) TL a letounů REB.** V dosahu prostředků frontu by bylo do 5 objektů v hloubce 200 až 300 km od linie dotyku. Jejich zjištění je možné jak vzdušným fotografickým, tak i vojskovým průzkumem.

— **Operační sestava RS PDL BGM-109G a RS Pershing 1A.** Jejich rozmístění po letkách (bateriích) představuje v pásmu proti ČSSR 6 až 7 objektů v hloubce 160 až 200 km od linie dotyku. Zjistit tyto prostředky lze rádiovým, vzdušným fotografickým a hloubkovým vojskovým průzkumem.

— **Operační sestava prostředků REB TL a pozemních vojsk.** Radíme k nim především jednotky rádiového a radiotechnického rušení pozemních i vzdušných cílů. V pásmu proti ČSSR by pravděpodobně působilo 8 až 10 objektů rotního typu, které jsou rozmístěny v hloubce 5 až 30 km od linie dotyku. Zjištění a sledování těchto objektů lze uskutečnit rádiovým, ra-

diotechnickým, vojskovým i vzdušným fotografickým průzkumem.

— **Systém LARS,** první linie radiolokátorů MPDR-30/1 7 objektů v hloubce 10 až 20 km. Zjišťování a sledování je plněno radiotechnickým, vojskovým a vzdušným fotografickým průzkumem.

První skupina cílů prvního pořadí v pásmu proti ČSSR zahrnuje asi 43 až 49 objektů, které by v rozhodující míře ovlivnily efektivnost působení nepřátelských prostředků vzdušného napadení na cíle a objekty na území ČSSR.

Uvedených objektů je velké množství a vyžádalo by si značné úsilí z hlediska prostředků frontu jak průzkumných, tak zejména prostředků jejich ničení. K úderům na tyto objekty by bylo třeba vyčlenit do 4 dělostřeleckých oddílů (10 až 12 baterií), 4 až 6 bojových vrtulníků, 135 až 145 stíhacích bombardovacích letounů a 37 až 42 RS — viz **tabulku 1.** Je nutné zdůraznit, že v těchto kalkulacích není uvažováno o prostředcích, které jsou zapotřebí k prolomení systému PVO, jež při působení frontového letectva do hloubky 150 až 300 km bylo nutné řešit. I přesto, že úderů na tyto cíle vyžadují značné úsilí, lze říci, že by bylo efektivní a projevilo se tak i podstatným snížením bojových možností prostředků vzdušného napadení.

Cíle prvního pořadí, které je vhodné ničit prostředky vojska PVOS

Mezi tyto cíle řadíme především vzdušné prostředky, které ovlivňují systém řízení a navedení taktického letectva, jeho možnosti vedení radioelektronického boje a prostředky vzdušného napadení s vysokou přesností ničení. Dále k nim patří i létající objekty, které by z hlediska možnosti ničení v rozhodující míře ovlivnily bojové možnosti vojsk frontu.

Při ničení těchto cílů se ukazuje jako rozhodující i časový faktor, a pak i pořadí jejich ničení. Je velmi pravděpodobné, že činnost proti těmto vzdušným cílům bude neefektivnější již v průběhu odražení hromadných úderů vzdušného nepřítele, nebo jako součást vlastní vzdušné operace. Je tedy zřejmé, že i při tom je rozhodující součinnost vojska PVOS s prostředky frontu i jednotného systému PVO států Varšavské smlouvy. Cíle jsou uvedeny v **tabulce 2.** Půjde o tyto cíle:

— **Létající průzkumné a řídicí prvky průzkumných a palebných systémů — AWACS/NAEW, PLSS a CSWS.** V pásmu proti ČSSR je možné reálně předpokládat činnost 1 letounu E-3A, 2 až 3 letounů TR-1A systému PLSS a 1 letounu TR-1 sy-

stému CSWS. Tyto prostředky pravděpodobně budou působit ve vzdálenosti 70 až 200 km od linie dotyku, ve velkých a strategických výškách. V pásmu jejich činnosti budou vyčleněny k jejich přímé stíhací ochraně 1 až 2 roje stíhacích letounů F-15 a jejich tratě letu by byly v prostoru účinné působnosti PVO prvního a druhého pásma. Dosah prostředků radiolokačního průzkumu zabezpečuje zjištění a sledování těchto letounů. Je však třeba počítat s aktivním rušením radiolokátorů, které může snížit jejich dosah o 40 až 50 %. Rovněž plánovaná opatření velení amerického vojenského letectva ke snížení efektivní odrazné plochy (projekt STEALTH), zejména u letounu TR-1 pod 1 m², podstatně snižuje dosahy zejména radiolokátorů „cm“ pásma. Ke snížení těchto nepříznivých faktorů je vhodné ke zjišťování těchto letounů vyčlenovat především radiolokátory „m“ pásma a využívat také možnosti pasivní lokace, tedy prostředky radiotechnického průzkumu dalekého dosahu.

K ničení cílů, které budou působit v hloubce až 200 km, je možné využít stí-

Tabulka 2

Název	Objekty	Prostor činnosti	Parametry letu	Zjišťování	Identifikace	Ničení
Letouny průzkumných a palebných systémů	1 E-3A 2 až 3 TR-1 (PLSS) 1 TR-1 (CSWS)	v hloubce 150 až 200 km v hloubce 150 až 200 km v hloubce do 70 km	$H = 9\,150\text{ m}$, $V_c = 700$ až 900 km.h^{-1} $H = 18\,000$ až $27\,000\text{ m}$, $V_c = 600\text{ km.h}^{-1}$ $H = 18\,000$ až $24\,000\text{ m}$, $V_c = 600\text{ km.h}^{-1}$	radiolokační průzkum P-14, K-66 radiotechnický průzkum POST3M, KRTP-81,86	radiotechnický průzkum POST3M KRTP-81,86	letka MiG-23, do 2 letek MiG-23, PLRK dalekého dosahu – 2 ŘS
Letouny REB	4 EF-111A 1 až 2 RC-130 1 až 2 HFB 320 1 až 2 NORD G	v hloubce do 100 km v hloubce 40 až 50 km v hloubce 40 až 50 km v hloubce 40 až 50 km	$H = 4\,000$ až $5\,000\text{ m}$, $V_c = 900$ až $1\,000\text{ km.h}^{-1}$ $H = 3\,000$ až $4\,000\text{ m}$, $V_c = \text{do } 500\text{ km.h}^{-1}$ $H = 3\,000$ až $4\,000\text{ m}$, $V_c = 500$ až 600 km.h^{-1} $H = 3\,000$ až $4\,000\text{ m}$, $V_c = \text{do } 500\text{ km.h}^{-1}$	radiolokační průzkum P-14, K-66 radiotechnický průzkum POST3M KRTP-81,86	radiotechnický průzkum POST3M KRTP-81,86	roj MiG-23 a PLRK dalekého dosahu, 2 ŘS PLRK DD 2 až 4 ŘS, PLRK DD 2 až 4 ŘS, PLRK DD 2 až 4 ŘS
Letouny NJZ	60 až 120 letounů 20 až 40 cílů F-111, F-16, F-4, Tornado, Mirage IIIIE	na přeletu ke státní hranici a nad územím ČSSR	$H = 100$ až 300 m , $V_c = 800$ až 900 km.h^{-1}	vizuální, radiolokační (P-15, STU-68) a radiotechnický průzkum rtp malého dosahu	vizuální průzkum radiotechnický průzkum rtp malého dosahu, KRTP, POST3M	silami i prostředky PVO ČSSR
ŘS PDL	100 až 200 ŘS 25 až 30 cílů	na přeletu, nad územím ČR	$H = 50$ až 100 m , $V_c \text{ prům.} = 850\text{ km.h}^{-1}$	vizuální, radiolokační (P-15, STU-68) a radiotechnický průzkum rtp malého dosahu	vizuální průzkum, radiotechnický průzkum rtp malého dosahu	silami i prostředky vojska PVO ČSSR a jednotného systému PVO států VS

hací letectvo. Počet letounů k uskutečnění úderu na objekt letounu E-3A, TR-1, včetně ničení jeho stíhací ochrany lze uvažovat asi v hodnotě letky. Je však třeba zdůraznit, že jejich činnost by byla vedena v hloubce až 200 km území nepřítele ve středních a stratosférických výškách a její úspěšnost by byla podmíněna proložením prvního i druhého pásma PVO nepřítele. Tento úkol si vyžádá činnost 3 až 5 stíhacích bombardovacích leteckých pluků, a to formou hromadného, nebo soustředěného úderu.

— **Letouny REB**, které působí většinou formou kolektivní radioelektronické ochrany. Jde o typy EF-111A Raven, Tornado ECR, Hansa HFB 320 ECM, RC-130B, EX-130H a NORD 2501 Gabriel. V pásmu proti ČSSR je možné působení v hromadném úderu celkem 7 až 10 letounů těchto typů. Z toho letouny EF-111A z tratě letu v hloubce až 100 km od linie dotyku a další letouny REB v hloubce 40 až 50 km.

Ničení těchto prostředků v rozhodující míře ovlivní i možnosti radioelektronické činnosti nepřítele proti systému PVO frontu i vojska PVOS. Jde tedy o cíle, které v pořadí důležitosti se téměř vyrovnávají letounům průzkumných a palebných systémů. Je velmi pravděpodobné, že jejich zničení nebo umlčení je **nutnou** podmínkou ke splnění úkolu vojsk PVO — odražení hromadného nebo soustředěného úderu.

— **Letouny TL nosiče JZ**. V pásmu proti ČSSR by v průběhu hromadného jaderného úderu pravděpodobně mohli působit 60 až 120 letounů TL nosičů JZ (NJZ). Z toho jedna část vedením úderů na objekty na území ČSSR, další část průletem do hloubky území států Varšavské smlouvy. Tyto letouny typů F-4, F-111A, F-16, Tornado a Mirage IIIIE by mohly vytvořit 20 až 40 i více cílů. Jejich působení — parametry letu, by se pravděpodobně neodlišovaly od úderných skupin stíhacích bombardovacích letounů s konvenční výzbrojí stejných typů. Proto by bylo velmi obtížné jejich zjišťování a identifikace z hlediska kombinovaného profilu letu.

Systém PVO v případě jaderné války musí za potenciální nosiče považovat všechny typy taktických letounů předurčené jako nosiče jaderných zbraní. V tomto případě rovněž narůstá význam identifikace, tedy využití prostředků radiotechnického i rádiového průzkumu vzdušných cílů.

— **Rízené střely s plochou dráhou letu (RS PDL)**. Charakterem své činnosti, možností vedení jaderných úderů, přenosnosti a dosahem je řadíme k velmi nebezpečným vzdušným cílům. Neefektivnějším způsobem

boje s těmito prostředky je ničení jejich nosičů ještě před odpálením řízených střel. Dosah RS PDL, který je od 600 km u taktických verzí a do 2500 km u strategických verzí, umožňuje však jejich odpálení ze vzdálených přístupů 200 i více km od linie dotyku. Ničení nosičů RS PDL již v období zahájení hromadného úderu vzdušné operace a tedy při nenarušené PVO nepřítele, by bylo pro systém PVOS velmi problematické. Z tohoto důvodu by bylo nejpravděpodobnějším způsobem ničení RS PDL jednotlivě, po jejich odpálení (vypuštění) a přeletu do prostoru bojové činnosti vojsk PVO. Vycházíme-li z jejich pravděpodobného zámýslu použití — hromadného odpálení (vypuštění) před první vlnou taktického letectva, je reálným počtem na náletovém směru proti ČSSR působení do 100 RS PDL v konvenční variantě konfliktu a do 200 RS PDL v jaderné válce v 1. HJÚ. Modelování jejich předpokládaného působení ukazuje, že by mohly vytvořit asi 25 cílů v konvenční variantě a 25 až 30 cílů v jaderné variantě války. Úspěšnost boje s RS PDL bude podmíněna především jejich zjištěním.

Působení RS PDL v závislosti na terénu ve výškách od 50 do 100 m a jejich malé efektivní odrazná plocha — 0,1 až 1 m², z nich vytvářejí cíle radiolokačně velmi obtížné zjištěnit. Z dostupných materiálů jsou známa omezení jejich navedení i působení ve výškách letu v závislosti na terénu a cílech úderu. Je tedy nutné, aby průzkumné orgány vojska PVOS i vojska PVO frontu analyzovaly nejpravděpodobnější směry jejich působení a navrhovaly na nich soustředit úsilí radiolokačního, radiotechnického i vizuálního průzkumu v součinnosti všech prostředků. Cesta vytváření zón zjišťování a ničení RS PDL se jeví jako neefektivnější při soustředění úsilí k jejich ničení. Směry působení RS PDL by s největší pravděpodobností byly i směry pro působení nízko letících cílů taktického letectva, a tím i možné směry prolamování PVO. Uvedené předpoklady potvrzují efektivnost soustředění průzkumu vzdušných cílů i aktivních prostředků ničení do předpokládaných zón.

Druhá skupina cílů prvního pořadí zahrnuje celkem 56 až 85 vzdušných cílů působících v průběhu hromadného úderu po dobu 3 až 6 hodin, v hloubce území nepřítele, na přeletu ke státní hranici i nad územím ČSSR. Ničení těchto cílů by bylo časově omezené a současně s jejich zjištěním bude podstatná i jejich identifikace. Charakter a zejména prostor činnosti cílů prvního pořadí zvyšuje úlohu součinnosti vojska PVOS s frontem jak v otázkách

rádiového a radiotechnického průzkumu, tak při efektivním využití sil a prostředků k ničení RS PDL, ale především při plnění úkolů protivzdušné operace, kdy úspěšnost jejich splnění bude závislá na prolomení PVO nepřítele. Ničení nejdůležitějších cílů prvního pořadí — letounů prů-

zkumných a palebných systémů a REB vyžaduje do 40 stíhacích letounů MiG-23 a do 16 protiletadlových raket PLRK dalekého dosahu. Ničení RS s plochou dráhou letu a letounů NJZ vyžaduje úsilí všech sil a prostředků systému PVO.

K základním požadavkům obranné doktríny států Varšavské smlouvy patří v úspěšně vedené obranné operaci udržet vysokou bojeschopnost vojsk při současném způsobení maximálních ztrát údernému uskupení nepřítele. Systém PVOS i PVO frontu plní tyto úkoly především odražením hromadných úderů vzdušného nepřítele s cílem nedopustit údery letectva a řízených střel na důležité cíle a objekty na teritoriu a na vojska. Tyto úkoly musí být plněny po dobu celé útočné vzdušné operace nepřítele, což vyžaduje efektivní využití všech sil a prostředků a správné rozdělení úsilí. Jednou z cest je i ničení cílů prvního pořadí, které zvýrazňuje aspekty:

- nepřetržitého průzkumu vzdušných cílů do hloubky 200 i více km od linie dotyku,
- plnění úkolů zjištění, identifikace i navedení palebných prostředků na cíle v reálném čase, tedy použití průzkumných a palebných systémů,
- nutnost identifikace vzdušných cílů v hloubce území nepřítele i nad vlastním územím,
- součinnost vojska PVOS se silami a prostředky frontu.

Úspěšnost ničení cílů prvního pořadí by mohlo v rozhodující míře ovlivnit zahájení i průběh prvních operací v ozbrojeném konfliktu.